de entitate. Signum huiuſmodi euidens
fuit in lucifero adam et alijs multis. quoꝝ
nobilitates et ꝑfectiones / quid fuerūt eis /
niſi pondus grauius ad ruinam? Hoc ſen
tit anima chriſti. hoc maria eo ꝓfundiori
humilitate quo lucidius contemplantur.
Hinc Auguſtinus vocauit mariam / puel
lam vilem et abiectam in oculis ſuis. Naȝ
quo pacto maria et chriſtus ſm̄ animaȝ ſi
xius ſe et omnia dona ſua ſtabilirent in do
mino. ſi quomodolibet fidendum eſſe ſen/
tirent in viribus ſuis et in abundantia di
uitiarum ſuarum. Et ſi p̄terea non ſeipos
computarent in illorum numero de quib9
ꝓpheticus ſermo dicit. Uerumtamen vni/
uerſa vanitas omnis homo viuēs Si nō
inſuper iubentem audirent. Quanto ma /
gnus es / humilia te in omnibus et coram
deo inuenies gratiā. Eccleſia. iij. Demum
qui ſe humiliat ſi exaltetur / quomodo ma
xime exaltabitur qui maxime ſe humiliat.
Chriſtus auteȝ humillim9 eſt. ergo ſibi ip
ſi ſm̄ humanitatem (vt ſic conſideratam)
vaniſſimum aliqͦd ens et inane reputatus
eſt. recte quidem. vt non in ſe ſed in domio
glorietur. i. ad Coꝝ. i. ❡ Audis ne hoc
o p̄ſumptio ſtulta cordis humani. o ſtultiſ
ſima inq̄ꝫ cordis humani p̄ſumptio. nun/
quid hoc attendis? Ut quid ſuperbis ter /
ra et cinis veſica ventoſa. cur inflaris? o pel
lis fragilis et cito rumpenda cur tenderis?
Si queris honores ſupba ceruice / ſi ſapi/
entiam / ſi gratiam / tota (vt dicūt) erras via.
Tu q̄ tibi maior: eo vilior: paupior et ſtul
tior efficieris. Tu phariſaico more / diuiti
as tuas iactas / noli mirari ſi nihil elemoſy
ne capis. ſed humilitas egena eſt. ſibi daṫ.
Alios iudicas. in alios indignaris. et vin/
dictam optas. tu peccator maximus. ſꝫ hu
militas benigniſſima eſt. ignoſci petit om
nibus. Tu ergo / cum ſeueritate. humil' cū
miſericordia. et ſicut elegiſtis. iudicabimi
Ta princeps es / tu ꝓprij freni impatiens /
etiam in eis que dei ſunt. quaſi man9 tua
ſit excelſa ad cōſtituendum alium in bonū
et non dominus faciat hec omnia. Humi
lis autem exemplo dei cum tranquillita /
te manſuetudine et pace ſingula tractat in
domino faciens virtutem. Utinam q̄ vir /
tutes cōgregat vel edificat / ſaperet et intel
ligeret. quoniam omnes cum humilitate
connexe ſunt. omnes fundate. omnes ag /
glutinate. qua ſublata / fugiunt omnes no
cent ⁊ oberunt. velut cedente fundamento
cuius domus omnis inclinata recumbit.
Amplius ſola mens humilis ſecura eſt. q:
non habet vbi cadat profundius q̄ꝫ in de/
um. illic experitur pacem dei que exuperat
omnem ſenſum. Porro ſecura mens qua/
ſi iuge conuiuium. quamobrem leta eſt ſꝑ
et iocunda humilitas. ſed cum ſeueritate.
imo et miraculoſe quodāmodo ſm̄ multi /
tudinem dolorum in corde ſuo conſolatio
nes tue domine letificant animam iſtam.
Superbia vero / tumida ⁊ timida eſt / ⁊ ma
le triſtis. vel peius leta. inquietiſſima quo
q̄ꝫ. quia ponit in ore hominum famam ſu
am quaſi alteram vitam ſuam. nimirum ſi
ſepe diſcerpitur laceratur conculcatur deij
citur etſi nunq̄ꝫ in eodem ſtatu permane/
at. Nimirum ſi difficulter humilietur. q̄a
infamiam ſuam horret ſicut mortem alte/
raȝ. Quinetiā hoc ad humilitatis adquiſi
tionem difficillimum eſt / ꝙ pugnant con/
tra eam / non vnum tantummodo vicium
aut duo / ſed omnia. et ꝙ plus obſtupeſces
pugnant ipſe virtutes omnes contra eam
licet ex indirecto primo. imo ex ea quando
q̄ꝫ gignit monſtrifico partu / mens noſtra
ſupbiam. Quale igitur patȝ effigium vbi ⁊
vicia et mortes vicioꝝ / virtutes inſuper ⁊
mortes virtutum / habent manus contra
eam. niſi caute ꝓuiderit. et niſi in timore dī
inſtanter ſe tenuerit.

❡ Explicit ſermo factus a dn̄o cancellario
in cena domini ꝓ humilitate

❡ Carmē cōtra tu midum cor et quid ſanat illud.

Cur te diſtēdis vētoſa ſupbia / q̄d te
Sufflas et iactas / dum tibi vana places.
Uidi ego veſicam modico turgeſcere flatu
Que piſis ſonuit quattuor impoſitis
Hāc puer vn9 acu pupugit diſploſa repēte
Uilis et abſq̄ꝫ ſono flaccida detumuit
Quiſquis adulātū turgeſcis voce / ſub iſto
Diſce tipo tibi quid mortis acumen aget.
Te pri9 ergo humilē ꝓprij cōpūctio cordis
Spina ve configens / ſi ſupis / efficiet.
Nullus adulator peior tibi q̄ꝫ tibi fies
Si tibi blandiris teq̄ꝫ colēdo tumes.
Lucifer hic cecidit / nec mirꝫ. dū videas noſ
Turpes ⁊ viles / peſte ſub hac ruere.

Pulcer quid faceres/ꝗd in oī pte decor⁹.
Omni cū plenus ſorde/ſupbis homo:
Dicis diues ſum nec egēs/neſcis qꝫ paup
Nudus/cecatus/vilis es atqꝫ miſer.
Proſpa ſors nutrix ē hui⁹ ſubdola peſtis
Aſpera ſanat eam pſperiore manu.
Unus vt e patribꝫ ventoſo corde careret
Demone vexari queſijt/obtinuit.
Ergo ꝗd aduerſas tāto fugim⁹ ſtudio res
Cōſulimus ſortes/fidimus in medicis.
Sed nolo tentare deum dices/agis apte.
Si tamen anteferes pſidiū domini
Angelicum ſi ſubſidiū/ſi ſpemqꝫ fidemqꝫ:
Cura nec humanis ſit nimis auxilijs.
Cura ſupflua ſit/ſi pl⁹ ſi nō vt oportet.
Nec p pſone conditione ſtatu.
Tu corpus refoue/tu cura ſedulo carnem
Quid niſi cōfeſtim putre cadauer erit:
Spūs eternus datus eſt tibi/iure colat.
Atqꝫ humilis/mitis/vilis/et eſto tibi.

¶ Finit.

a ## ¶ Sequitur ſermo de penitentia factus p eundem dominum cancellarium/in cena domini.

Si non lauero te/nō habebis partem mecum. Joh. xiij. ⁊ in euangelio pſentialiter recitato. Amplius laua me domine ab iniquitate mea et a peccato meo munda me. qꝫ coinquinauit me minis/ne ad pnunciandum ſcm̄ verbū tuū vir pollutus labijs reprobus ⁊ incircumcíſus inueniar. Male nimiꝝ pſumit ſordes alienas vel loquendo vel opando tergere qui totus peccati volutabro demerſus eſt. Quamobrē tibi domine ieſu/non tantū pedes affectionum ſed etiam caput intentionum et manus opationum ad abluendum offero. Irrora deſuper diſtilla pluuiam voluntariam gratie tue. quatenus/per venam oris mei egrediatur verbum plenū virtutis. et bene ſonans. quo per auditum ſuſcepto. mundi fiant omnes ꝓpter ſermonem tuum. digni quoqꝫ inueniamur habere partem que repromittit̄ mundis corde. quia ipi te deum videbunt. Fiat hoc illa .i. tercedente mundarum mundiſſima matre tua quam interpellamus ꝓpter hoc atqꝫ ſalutamus dicentes. Aue gratia plena. Si non lauero te ⁊c. Dura valde qꝫ tremenda ſententia. ſi non lauero te/non habebis partem mecum. Attendat veſtra deuotio⁹ que ſit pars cuius ablationem dominus cōminatur ei qui lotus ab eo non fuerit. ⁊ agnoſcet qꝫ hic ſumma paupertate/miſeria ⁊ calamitate pmitur. Quippe pars iſta dominus eſt. qui ſe mercedem magnam et om̄e bonum nominauit de qua gloriabundus ꝓpheta totus exultauit dicens. Deus cordis mei et ps mea in eternum deus. ¶ Pro qua inſup commendatur maria quia optimam partem elegit que non auferetur ab ea. cui pars hec vberrima et maxima portio non ſufficit/nimis auarus vel ſtolid⁹ ē. Quid eſt igitur dominum dicere. Si non lauero te/non habebis partem mecum: niſi eum dare patenter intelligi. ſi non lauero te. nō hēbis me. ſeparaberis a me. ¶ Porro quid vltra pfecto reliquum eſt. niſi vt talis illotus/pijciatur a facie dei/etiam a ſorte ſanctoꝝ. eatqꝫ maledictus in ignem eternum cū illis. quoꝝ (ſicut apocalipſis ſcribit) pars erit in ſtagno et igne ardenti ⁊ ſulphure. Ignis quoqꝫ grando nix glacies ſpiritus pcellarum pars calicis eoꝝ. Si pars vero illoꝝ tam horrenda tam intolerabilis dicitur. de toto quid expectandū cenſemus. Maledictus qui partem ſuam hoc modo facit deteriorem. ¶ Terreat igitur vnumquēqꝫ noſtrum viri patres ⁊ fratres. terreat et erudiat hec formidanda nimis ſententia. ſi non lauero te/non hēbis partem mecum. Primum erat vt viuēdo innocenter/cuſtodiremus nos immaculatos ab hoc ſeculo. nūc vero qꝫ polluta ē noſtra mens et cōſcia. ſupereſt vt lotio diuina nos emūdet. Sed vnde ſordes in nobis: Undiqꝫ pſus. Polluit nos ſupbia inuidia ira accidia ⁊c. Polluit nos ſicut olim in lege immūdus cibus ⁊ hoc p malam delectatiōem. Polluit nos immūdus moribus vt lepra p malū conſenſum. Immundus tactus in ope. Immūdus locus in puerſa cōſuetudine. Polluit nos p omnē modū ps quā arbitramur nr̄am eſſe/mundana cupiditas. que eſt ps vilis vana fragilis ⁊ damnoſa. Talem ptem figuratam habemus in Nabugodonoſor. de q̄ Danielis. iiij. Cū feris p ſes⁹ i herba terre. Cor eius ab humano cōmutet̄ ⁊ cor fere det̄ ei. Attendite vilē ſocietatem. qꝫ cū feris carētibus ſenſu. Et nonne homo cū i honore eſſet non intellexit: compatus ē iumētis i ſipientibus ⁊c. Uide vilem poſſeſſionem